

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at de foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutninger underkastes to Behandlinger, hvorved, hvad Fristerne angaar, Reglerne i Forretningsordenens § 23 iagttages, medens Forslagene i øvrigt behandles efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Forslaget som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Fremdeles foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1071).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Zahle*:

Til § 32.

I Linie 4 fra neden indsættes efter Ordene „fra det offentliges Side.“ et nyt Punktum, saalydende: „Samme Mødeberettigelse kan Justitsministeren efter indhentet Erklæring fra Sagførerraadet, jfr. § 146, 2det Stykke, tillægge Landsretssagførere, der har haft Beskikkelse i 8 Aar, men ikke fyldestgør Eksamensbetingelsen i § 120, naar den paagældende Landsret afgiver Indstilling derom.“

Af *Justitsministeren*:

Til § 59.

Paragraffen affattes saaledes:

„I Retsplejelovens § 320 indsættes som nyt 2det Stykke:

„Udgiften ved Tilvejebringelsen af de Ekstrakter, der som hidtil vil være at benytte ved Dokumentation af de for Højesteret indankede Sager, godtgøres Statskassen af den rekvirerende Part efter Regning fra Højesterets Justitssekretær, medmindre Sagen for Partens Vedkommende er afgiftsfri. Udgiften tages i Betragtning ved Dommens Fastsættelse af Sagsomkostningerne.““

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Som allerede bebudet ved anden Behandling tillader jeg mig at stille et Ændringsforslag

til § 59 om en noget ændret Formulering af Retsplejelovens § 320. Jeg udtalte den Gang, at Højesteret har henvendt sig til mig og udtalt, at for saa vidt det Ændringsforslag, jeg havde stillet ved anden Behandling, skulde blive vedtaget, vilde man foretrække en Formulering som den, der her er foreslaaet. Jeg tillader mig at anbefale Ændringsforslaget til det høje Ting.

Zahle: Jeg skal tillade mig at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa at ændre den Bestemmelse i det ved anden Behandling vedtagne Lovforslag, hvorefter den Landsretssagfører, som skal kunne procedere for Højesteret, maa opfylde de Betingelser, der nu stilles i Loven for at blive Højesteretssagfører, derunder ogsaa den at have bestaaet juridisk Embedseksamen med første Karakter, altsaa med dette yndige Laudabilis. Jeg udviklede nærmere ved første Behandling, hvor urimeligt det var at ramme en Mand, naar han var i sin fulde Manddom og havde udøvet et dygtigt Arbejde i en Aarrække, blot fordi han ikke havde faaet første Karakter til sin Embedseksamen, da han som ganske ung Mand var oppe til den. Paa dette ene Punkt synes jeg dog, der maatte kunne blive Enighed om at forandre Reglerne noget. Jeg synes, man burde bringe denne ene Uretfærdighed ud af Verden, og jeg tillader mig derfor at foreslaa den Ændring i § 32, at der i Linie 4 fra neden efter Ordene „fra det offentliges Side.“ indsættes et nyt Punktum, saalydende:

„Samme Mødeberettigelse kan Justitsministeren efter indhentet Erklæring fra Sagførerraadet, jfr. § 146, 2det Stykke, tillægge Landsretssagførere, der har haft Beskikkelse i 8 Aar, men ikke fyldestgør Eksamensbetingelsen i § 120, naar den paagældende Landsret afgiver Indstilling derom.“

Altsaa, Sagførerraadet skal afgive Erklæring om, at vedkommende er en dygtig og i enhver Henseende hæderlig Sagfører, Landsretten skal gøre Indstilling om, at han faar Lov til at procedere for Højesteret i sine egne Sager, og Justitsministeren skal efter at have faaet denne Erklæring og Indstilling tage endelig Bestemmelse. Sagen skal altsaa passere tre Instanser. En større Betyggelse kan vel neppe tænkes, og jeg synes, at den Landsretssagfører, som kan komme igennem alle disse tre Instanser, skulde have Lov til at procedere for Højesteret, selv om han ikke har første Karakter til sin Embedseksamen. Jeg tillader mig